

[Miljøministeren]

kaldt anden erhvervsvirksomhed i de uudnyttede landbrugsbygninger – tilladelser, der ofte drejer sig om etablering af et lager eller en håndværksvirksomhed.

Jeg vil samtidig nævne, at jeg ikke har kunnet konstatere nogen særlig utilfredshed med den måde, bestemmelsen bliver administreret på. Jeg kan i den forbindelse pege på, at af de i alt 183 klagesager, der har været i perioden, efter at den nye zonelov trådte i kraft den 1. juli sidste år og indtil den 31. december, har kun 2 drejet sig om ændret anvendelse af uudnyttede landbrugsbygninger.

Det er derfor forkert at antage, således som fremskridtspartiet gør det, at zoneloven og den praksis, der følges, umuliggør eller i høj grad vanskeliggør at anvende uudnyttede landbrugsbygninger til anden erhvervmæssig virksomhed.

Jeg vil gerne uddybe lidt de alvorlige økonomiske konsekvenser, som fremskridtspartiets forslag ville kunne få, hvis det blev gennemført. Det gælder for samfundet som helhed, det gælder for landbruget, og det gælder for gartnerierhvervet og i visse tilfælde også for de virksomheder, som fremskridtspartiet siger at man netop vil gavne med dette forslag.

Zoneloven er et vigtigt led i et samlet planlægningsystem, og det skulle totalt sikre den bedst mulige udnyttelse af vore ressourcer her i landet. Fri etablering af erhvervsvirksomheder i landzone løsrevet fra den samlede planlægning vil betyde store offentlige investeringer og vedligeholdelsesudgifter til veje, kloakker, vandforsyningsledninger osv. – udgifter, der vil kunne blive uforholdsmæssigt store, fordi anlæggene kun skal tilgodes enkelte eller én virksomhed. Disse udgifter skal også de enkelte virksomheder bidrage til, og dette kan være ganske byrdefuldt, særlig for de mindre, nye virksomheder, som forslaget skulle tilgodes.

Jeg mener derfor, det er vigtigt, at man gennem zonelovsadministrationen får lejlighed til at vurdere, om en bestemt virksomhed kan etableres i en ubenyttet landbrugsbygning uden risiko for store offentlige og private fejlinvesteringer. Dette er selvfølgelig ikke mindst vigtigt i en tid, hvor vi må begrænse de offentlige udgifter – et mål, som fremskridtspartiet i hvert tilfælde har fremhævet i sit program.

Et andet økonomisk aspekt er spørgsmålet om ejendomsvurderingerne, der er væsentlig lavere i landzone end i byzone. Hvis man nu giver los for etablering af erhvervsvirksomheder af en hvilken som helst art og af en hvilken som helst størrelse hvor som helst, vil man udviske forskellen mellem by- og landzone, og det vil naturligvis betyde, at ikke blot de arealer, der anvendes til erhvervsvirksomhederne, men også de omliggende arealer vil stige i pris. Den vurderingsmæssige fordel ved beliggenhed i landzone vil derfor mindskes, og det vil være til skade for landbrugs- og gartnerierhvervet.

En uhæmmet og ukontrolleret udvikling af erhvervsvirksomheder på landzonearealer vil, som jeg har nævnt, også betyde en tilsidesættelse af hensynene til både landbruget og befolkningens rekreative interesser. Ved flere lejligheder har et bredt flertal her i folketinget givet udtryk for, at landzonearealerne skal forbeholdes til landbrugsformål, og at man gennem friholdelse af det åbne land skal sikre hensynet til befolkningens rekreative interesser og bevarelsen af landskabelige værdier. Denne målsætning, som jeg stadig mener er rigtig, må derfor være udgangspunktet i en diskussion om det åbne land. Det ved jeg at der også er bred tilslutning til i kommunalbestyrelser og amtsråd. Det fremgår også meget tydeligt af de to regionplaner, der allerede er godkendt, og af de 10 regionplanforslag, der nu står over for en godkendelsesbehandling i miljøministeriet.

Fremskridtspartiet har i sine bemærkninger til forslaget henvist til den dagsorden, folketinget vedtog den 29. januar 1980. Jeg vil derfor gerne nævne, at jeg naturligvis og som et led i godkendelsen af regionplanforslagene vil sikre, »... at befolkningstilvæksten kan fordeles på en sådan måde, at man respekterer de udbredte ønsker om en sikring af landsbyernes og de små bysamfunds fremtidsmuligheder.«

Naturligvis. Fremskridtspartiets forslag blev i 1978 forkastet under henvisning til venstres forslag til folketingsbeslutning. At fremskridtspartiet nu fremsætter sit forslag igen, kunne godt få nogle til at tro, at den folketingsbeslutning, som folketinget vedtog, ikke er blevet fulgt op. Det er ikke rigtigt. Jeg minder om, at miljøstyrelsen har udsendt den lovede vejledning, der hedder »Miljøbeskyttelsesloven i landsbyerne«. Vejledningen